

Merhaba Abi,

Bizim Talas bir destandır anlatmayla yazmayla bitmez !! Buyur yazına kısa bir cevap..

Gecmisteki bir hasret giderme ziyaretimde Hatice bacım bize bir akşam yemeği ziyafeti cektiydi.Sonrasında kendisi mutfaga gitti bizde gardasimla Ali Dagina karsi sedire oturduk..Bacım mutfaktan bize kulak misafiri olurumus..Gulerek geldi "valla senelerdir sizleri ve ayrilipta geri gezmiye gelenleri dinlerim nerdeyse inanasim gelmiyor gonu gomsu hepimizin durumunu az cok bilirim buna istinaden ne kadar mutlu bir hayat yasamisinizki bunca sene sonra bile konusup anlattiginizda yuzunuzden halen mutluluk ohunuyor..

2nci bir "Bebek" dilegiyle

Sogman

-----Original Message-----

From: Engin Ünsal <>

To: g-talas1889 <>

Sent: Mon, Nov 18, 2019 6:02 am

Subject: Re: Talas1889# Uygur'un yazisi

Sevgili Sogman yazını keyifle okudum çünkü senin kadar olmasa bile ben de düşük gelirli bir memur çocuğu olarak benzer zorluklarla okudum. Benim dönemimde de (1948-51) Ermeni arkadaşlarımız vardı. Hepsi iyi cocuklardı ve hepsi hayatta başarılı oldular. Sen de zorluklar içinde okuyarak, acılar çekerek büyümüş, olgunlaşmış ve bu yüzden de başarılı olmuş bir dostumuzsun. Acılar insanı olgunlaştırır.Sende Talas'ın soğuşunda, yokluğında büyüdün. Bugün geçmişİ başarılı bir Talaslısın.. Sen, ben ve hepiimizin başarısında Talas da yaşadığımız yalnızlığın ve acıların payı olduğunu düşünüyorum Başarılı olamamış hiç bir Talaslı yok. Bununla iftihar ediyor ve sebep olanları rahmetle yad ediyorum. Seni bir defa Bebek oteli terasında gördüm. Sen iyi bir Talaslısın ve hep öyle kal sevgili Sogman.

sakarya79 via talas1889 , [18 Kas 2019 Pzt, 04:14 tarihinde şunu yazdı](#):

Muhterem Talas'lilar,

Musaadenizle Uygur arkadasimizin kolej hakkında verdigi bilgilere benim aklimin erdigi suredeki (17 sene diyelim)bilgilerime istinaden bazi katkilarla bulunmak istiyorum..

1) 1-2 kisi haric okul calisanlarinin tamamı Ermenilerdi diyor..

a) Mutfak calisanlarinin icersinde bas ascı Nail(Aram) usta zamanında yalnız kendisi vardı,digerleri Muslumandı tahminen 10 kisi kadardılar.

b) Atolyede yalnız Garabet usta vardı kısa bir süre Avedis agada calismisti.Mevlut abiyle beraber 5 kisiydiler.

c) Hatırladığım 2 bahcivanda Muslumandı..

d) Camasirhane ve temizlik islerinde 8-10 tane ablamiz/teyzemiz vardı sayıyorum yarı yarıya cikiyorlar..

2) Ekmegi kurutup sizlere yedirme isi 75 senedir benim kafama girmiyor cunku bu mevzuyu benim kadar hic kimse bilmez,yalnız Uygur degil gecmiste aynı iddiayı savunanlariniz epeyce olmustu.

At arabasiyla ekmegi getiren Kasım (Kadir yazılmış) aga benim babamdır.Kendisi 1935 senesi gibi Mr Nilson'a calismaya baslamis(cift atlı araba) tabii o devirlerde koylerden bugday toplayip getirir sonrada

Resadiye'deki degirmende ugutur mektep kendi mutfagında ekmegini pisirir hatta erishtesini keserlermiş. Shehaslan firinından ekmek getirme işi 1950 gibi başlamış..1957 senesinde babam gecirdiği rahatsızlık dolayısıyla Dr Nute tarafından arabacılıktan men edildi..Ben aynı sene bir kış at arabasıyla sizin ekmegi çalışmakta olduğum disiplinlikten haftanın 3 günü izin alarak yağmur soğuk demeden yine Dr Nute'in babama vermiş olduğu kurk göçüğü giyerek servise devam ettik.Yine Uygur hava soğukluğunun -25'e düşüğünü yazmış merak ettim bu bilgiyi nerden aldı acaba?İnanın zavallı atın boyun altlarından buzlar sarkardı..Biz yerliler senelerdir bunu mevzu ederiz hiç bileneğimiz yok..Hatta geçen sene gittiğimde Talas'taki arkadaşım şöyle bir cevap verip bizi güldürdü "dereciyi nirden bulacaan allagani seversen,saatimiz yogudu yavv."

Anlatıyorum ;; Sabah evden çıkarım (evimiz hastaneye çok yakın) oğlene yakın Cumhuriyet meydanındaki firinin önünde olurum..Çocuğ zaman ekmek hazır olurdu fakat 2'ye kadar beklediğimizde olurdu.Ekmekleri mektebe teslim edip eve geri döndüğümde eyice karanlık çökerdi,rahmetli anamda muhakkak tereyağında yanmış naneli yogurt corbası içinde bidene sucuh veya tarhanayı hazır etmiş olurdu,yedinmi hamamdan çıkmış gibi terlersin. ..Arabanın üzerinde 2 tane geniş varil (petrol varili büyüklüğünde) içersin kaplama ağzında çember vari bir sistemle kapanan kapakları var..Her bir varil 75 ekmek alır.P.Ertesi-Carsamba ve Cuma sizlere haftada toplam 450 ekmek getirirdik.Firından yeni çıkmış mis gibi kokan taptaze ekmek..Şimdi Miss Corman bu ekmekleri nereye koyar neden neden saklar bir günden öte benim kafama girmiyor.Zaten bileneğiniz olduğunuzu zannetmem hamam tarafından mutfağın arka tarafına giderseniz orda büyükçe bir sandık vardı gelen ekmekler anca sigardı,yenisini geldikindedir sandıklar boşalmış olurdu.Yediginiz en bayat ekmek P.Etesi sabah ve öğlen Cumadan kalan..Ondan gerisi benim kafama girmiyordu yatmıyordu.

3) Bahsettiği yıllarda ben sene ayırmadan evlerinde yatan Ermeni çocukların 1956 dan 1964'e kadarki isimlerini de yazıyorum,birde şimdi ekleyim her zaman yaptığım gibi Mr Johnson'ın emrinde yazları kolejde her türlü işte çalıştırıldık,ücretsiz(!) okuduğumuzdan dolayı..Hatta sizlerdede bir intiba vardığı geçmişte anladığım bizler ortulu odenekten geçiniyorduk..Yine Mr Johnson sayesinde her sene 7 Ermeni çocuğu için Amerika'dan para yardımı geldiği ortaya çıkınca bizlere günlük 7.5 lira ödemeye başladılar vede sabah kahvaltısını bile sizlerle mektepte yapmaya başladık..

Zamanın gençleri söyledik.....1956-1964

Penyamin Catal-Serkis Omur-Noray Cakmak(ayrıldı)-İsteyan İbokara(ayrıldı) Aris Topakbas-Vilyam Topakbas ve bendeniz Sogman Sakarya

Hoscakalin
Sogman Sakarya